

Barraca codi 16537

Granera

Ubicació

Comarca:	Moianès
Lloc/Adreça:	El Segolar
Emplaçament	Al nord del camí antic de Granera a Sant Llorenç Savall, al marge d'un corriol
Alçada:	744m

Coordenades:

Latitud:	41.71448
Longitud:	2.06849
UTM Est (X):	422510
UTM Nord (Y):	4618495

Classificació

Número de fitxa	08095-292
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Contemporani Popular
Segle	XIX
Estat de conservació	Bo
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	Ref. Cad.: 08094A00600054

Fitxes associades:

[Barraca codi 10016](#)

Autoria de la fitxa	Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa:	dc., 22/05/2019 - 02:00

Descripció

Barraca de pedra seca del tipus aèria aïllada, que integra una part de la roca natural del terreny en la seva construcció i està orientada al sud-est. La seva planta és circular i està coberta amb una falsa cúpula amb terra a l'exterior. S'aprecia un lleuger voladís en tot el seu perímetre. L'accés es fa mitjançant un portal d'accés rectangular, amb la llinda plana i un dels brancals bastit amb la pròpia roca de la zona. L'interior té un diàmetre d'uns 2m. No ha estat restaurada.

Observacions:

Les dades han estat extretes de l'espai web Wikipedra. L'element està inclòs dins dels límits de l'Espai d'Interès Natural de Gallifa.

Història

A Granera, majoritàriament, les barraques de pedra seca estan relacionades amb el món del vi i el cultiu de la vinya. De fet, la vinya va ser una de les principals activitats agràries fins a finals del segle XIX, en consonància amb tot el territori de la Catalunya central. En general, cada família tenia la seva vinya donat que el relleu muntanyós i emboscats del terme, traduït en un sòl sec, pedregós i inclinat, afavoria el seu cultiu. Dins del terme municipal, una de cada tres hectàrees conreades estaven dedicades a aquest tipus de cultiu. I alhora, amb l'arribada de la fil·loxera a França i els estralls que va causar, la plantació de ceps va augmentar. La conseqüència fou un increment importantíssim de la població granerina durant la segona meitat del segle XIX. Les barraques eren utilitzades per dormir, guardar les eines o aixoplugar-s'hi en cas de mal temps. Normalment, la pedra utilitzada era extreta de l'arrabassament dels camps i de la construcció dels camins que portaven fins als cultius.

Bibliografia

NAVINÉS, Jordi (2011). "Les tines de vi de Granera". La Granària, 28, p. 23-29.
[Http://wikipedra.catpaisatge.net/](http://wikipedra.catpaisatge.net/) (Consulta: 20-05-2019).

